orator magnas querere moras
quia teste Seneca in edippo Ad
vera queis veritas adit moras
Ideo et in singulis proponit insiste
multum Alias enim quod principaliter
intendit pretermittet Unde Var
ro in suis sentenciis Nusquam de
venit qui tot vide semitas calles
Nec et orator detrahere veritati
mutibus aut verbis Ita sepe veri
tas offenditur extremo narrandi
Unde Therencius in prohemio
Nichil est quod male possit narra
do depravari Et Tulius libro de
paradoxis Nichil est tam incredi
bile quod non dicendo fiat proba
bile Nichil tam horridum atque in
cultum quod non splendescat a rone
Et orator attendat ne sua elo
quencia sic abutatur Debet enim
plano uti sermone quia teste Quin
tiliano libro primo Orator uti debet
publica forma Usitatis enim tu
cius utimur nova non sine
periculo fingimus Rursus fore
debet brevis quia teste Tulio re
thorica prima Brevitas est cum
nullum nisi certum sumitur verbum
Quod oratori facere congruit
Nec licet abuti ea re qua ce
teris bestiis preponimur scilicet eloque
cia Unde Tulius in prologo retho
rice Unde homines multis in
rebus inferiores sint bestiis hac
in re maxime preesse videntur
bestiis quod loqui possunt Quare
in quodam preclare videtur ad

eptus qui in ea re hominibus an
tecellit qua in re homines prestant bes
tiis Eloquencia dos sit oratorum
erubescant si abutantur illa scele
ratorum adherendo impietati quod
fortassis plurimi faciunt Unde Plau
tus in aulularia Da in advoca
cia Et subdit Vende vocem
vende linguam ut hii eis quibus
dam sufficit ut suum vendat eloqu
ium et ceteris vendit silencium Un
de refert Helynandus libro ii° Re
cum Demostenes Aristodim auctorem
fabularum interrogasset quantum mer
cedis pro suis fabulis accepisset
Respondit Talentum inquit accepi
ut tacerem Unde cum Demostenes
a senatu Atheniensium in patro
cinium et advocatum peteretur contra
Philippum regem Macedonum Finxit
se gravi infirmitate detentum
Itaque non solum eloquiis sed eciam
silenciis munera sibi vendicat
causas quas confessas eciam protegunt
De quibus Quintilianus causa duo
decima Qui non confessum de
fendit non absolucionem sceleris pe
tit sed litem Unde Ovidius libro de
ponto Non est confessi causa
tuenda rei sed peccant Unde
Simachus libro epistolarum Optimis
viris siquis intuemini non ma
gis illorum et iniquae commodum
quam suum emendate iudicium Cuius
contrarium plurimi faciunt non erubes
cendo impiarum causarum se fore
defensores in curia Capitulum
3m de equalitate iudiciorum

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/hs161/0089
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch
Baden-Württemberg